

66
REPUBLICA SRPSKA
OKRUŽNI SUD U BIJELJINI
Broj: KŽ-286/2001
Bijeljina, 31.12.2001.godine

U IME NARODA!

Okružni sud u Bijeljini u vijeću sastavljenom od sudija Mirka Vasiljevića kao predsjednika vijeća, Radomira Aleksića i Milenka Markovića kao članova vijeća, uz sudjelovanje Milanke Malešević kao za-pisničara, u krivičnom predmetu protiv okrivljenog Vasić Kostadina zv. "Kole", zbog krivičnog djela teška tjelesna povreda iz člana 135. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske, rješavajući po žalbi Osnovnog javnog tužioca u Zvorniku izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda u Zvorniku br. K-68/2001 od 3.9.2001.godine, na sjednici vijeća održanoj 31.12.2001.godine, donio je

P R E S U D U

Žalba Osnovnog javnog tužioca se djelimično uvažava, presuda Osnovnog suda u Zvorniku broj K-68/2001 od 3.9.2001.godine preinačava u odluci o krivičnoj sankciji, tako da se okrivljeni Vasić Kostadin zv. "Kole", za krivično djelo teške tjelesne povrede iz člana 135. stav 4. Krivičnog zakonika Republike Srpske, za koje je djelo oglašen krivim pr-vostepenom presudom, osuduje na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mje-seca.

U ostalom dijelu prvostepena presuda ostaje neizmijenjena.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom oglašen je krivim Vasić Kostadin radi krivičnog djela teška tjelesna povreda iz člana 135. stav 4. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske, čije su radnje izvrše-nja opisane u izreci te presude, pa mu je uz primjenu člana 47. i 48. Kri-vičnog zakonika Republike Srpske izrečena uslovna osuda kojom mu je utvr-de-na kazna zatvora u trajanju od 1 (jedan) mjesec, a koja se neće izvršiti ako okrivljeni u roku od 1 (jedne) godine ne počini novo krivično djelo, obave-zan je da sudu naknadi na ime troškova krivičnog postupka iznos od 170,00 KM i plati na ime paušala iznos od 25,00 KM, dok je ošteđeni Maksimović La-zar upućen da svoj imovinsko pravni zahtjev ostvaruje u parnici.

Protiv te presude žalbu je u zakonskom roku izjavio Osnovni javni tužilac u Zvorniku zbog pogrešno i nepotpuno utvrdenog činjeničnog stanja i odluke o kazni.

CIN

- 2 -

U žalbi navodi da se iz opisa radnje iz izreke presude vidi da je oblik vinosti okrivljenog umišljaj, a da sud u obrazloženju presude navodi da je okrivljeni djelo učinio iz nehat ali ne navodeći niti dajući dovoljno jasne i ubjedljive razloge zašto je okrivljeni postupao nehatno. Dalje navodi da na strani 6. obrazloženja presude sud izvodi zaključak da je okrivljeni ovo djelo izvršio iz nehat ali da nije utvrdio pouzdano, koje je to treće lice koje je okrivljeni tjerao i kako se oštećeni Maksimović našao na "liniji" te ga okrivljeni udario nogom, kad iz iskaza oštećenog proizilazi da je on stajao na trotoaru ispred hotela, a da je gužva bila ispred ulaza u hotel i da je u jednom momentu oštećeni vidio da okrivljeni pretrčava dok je on stajao i udara ga donom od cipele u predjelu lijeve butne kosti. Takođe navodi da sud zanemaruje dio iskaza svjedoka Maksimović Željka koji navodi da kada je izašao iz hotela da je njegov stric Maksimović Lazar zastao a da je on tada čuo raspravu između Lazara i Koleta i Koletovića društva te je čuo da su vredali njegovog strica nazivajući ga "komunjarom" pa da samim tim sud izvodi pogrešan zaključak da okrivljeni i oštećeni nisu imali konflikt te večeri tako da je sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje pogrešnom ocjenom izvedenih dokaza, a da je samim tim povrijedio i Krivični zakon kada je okrivljenog oglasio krivim za krivično djelo teške tjelesne povrede iz člana 135. stav 4. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske, umjesto za krivično djelo teške tjelesne povrede iz člana 135. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske.

U pogledu odluke o krivičnoj sankciji navodi da je olakšavajućim okolnostima sud dao veći značaj nego što ga one imaju u konkretnom slučaju i da se one ne mogu u svojoj ukupnosti cijeniti kao osobito olakšavajuće okolnosti, tako da se u konkretnom slučaju nisu mogle primijeniti ni odredbe o ublažavanju kazne i izricanju uslovne osude. Smatra da sud nije u dovoljnoj mjeri cijenio način izvršenja i težinu nastale posljedice, te da se izrečenom uslovnom osudom neće postići svrha kažnjavanja.

Predlaže da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvo-stepenom судu na ponovno sudenje ili ista preinači i okrivljenom izrekne kazna zatvora u određenom vremenskom trajanju.

Odgovor na žalbu nije dat.

Okružno javno tužilaštvo u Bijeljini svojim dopisom broj Ktž.269/01 od 6.12.2001.godine predložilo je da se žalba Osnovnog javnog tužioca iz Zvornika uvaži, presuda Osnovnog suda u Zvorniku br. K-68/2000 od 3.9.2001.godine preinači i okrivljenom Kostadinu Vasiću umjesto uslovne osude za počinjeno djelo izrekne kazna zatvora srazmjerna učinjenom djelu i društvenoj opasnosti počinjenog djela.

Ovaj sud je ispitao prvostepenu presudu u granicama žalbenih razloga, a i po službenoj dužnosti u smislu člana 376. stav 1. Zakona o krivičnom postupku (ZKP), pa je odlučio kao u izreci iz sledećih razloga:

Nije osnovan žalbeni prigovor Osnovnog javnog tužioca u Zvorniku da je činjenično stanje u ovom krivičnom predmetu pogrešno i nepotpuno utvrđeno, jer je po mišljenju ovog suda prvostepeni sud izveo sve potrebne dokaze i te dokaze pravilno cijenio kako pojedinačno tako i u međusobnoj vezi, a posebno u vezi sa odbranom okrivljenog, čime je činjenično stanje

CIN

- 3 -

potpuno i pravilno utvrdio. Takođe prvostepeni sud je iz provedenih dоказa izveo pravilan zaključak da je okrivljeni počinio krivično djelo teške tjelesne povrede iz člana 135. stav 4. Krivičnog zakonika Republike Srpske, o čemu je u obrazloženju svoje presude dao valjane razloge koje u cijelosti prihvata i ovaj sud. Prema tome, činjenično stanje u ovom krivičnom predmetu je potpuno i pravilno utvrđeno.

Na potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje prvostepeni sud je pravilno primijenio i krivični zakon kada je okrivljenog oglasio krivim za krivično djelo teške tjelesne povrede iz člana 135. stav 4. Krivičnog zakonika Republike Srpske, jer se u radnjama okrivljenog po ocjeni i ovog suda stiće sva obilježja tog krivičnog djela.

Razmatrajući odluku o krivičnoj sankciji iz pobijane presude ovaj sud je našao da je žalba Osnovnog javnog tužioca u tom dijelu osnovana.

Iz obrazloženja pobijane presude vidi se da je prvostepeni sud prilikom odlučivanja o krivičnoj sankciji na strani okrivljenog cijenio kao olakšavajuće okolnosti da je okrivljeni porodičan čovjek, otac dvoje djece, da nije osudivan, zatim protek vremena, te je našao da se izricanjem uslovne osude prema okrivljenom može postići svrha kažnjavanja u smislu člana 5. i 31. Krivičnog zakonika Republike Srpske.

Međutim, po ocjeni ovog suda, prvostepeni sud je navedenim olakšavajućim okolnostima dao veći značaj nego što ga one realno imaju u konkretnom slučaju, a istovremeno je propustio da da veći značaj posledici krivičnog djela, odnosno teškoj posledici koja je ostala kod oštećenog, a što je imalo uticaja na odluku o krivičnoj sankciji, tako da se uslovnom osudom ne može u konkretnom slučaju ostvariti svrha kažnjavanja, a što se opravdano ukazuje žalbom Osnovnog javnog tužioca u Zvorniku.

Imajući u vidu naprijed navedeno, ovaj sud je, cijeneći sve napred navedene okolnosti koje su u smislu člana 38. Krivičnog zakonika Republike Srpske od značaja za odmjeravanje kazne, okrivljenom izrekao kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca, sa uvjerenjem da ta kazna stoji u srazmjeri sa težinom učinjenog krivičnog djela, stepenom krivične odgovornosti okrivljenog kao izvršioca krivičnog djela i svih ovih okolnosti konkretnog slučaja koje su od uticaja na visinu kazne. Ujedno ovako odmjerena kazna, po svojoj visini, pokazuje se neophodnom za ostvarivanje svrhe kažnjavanja iz člana 31. Krivičnog zakonika Republike Srpske i to kako u njenim specijalno preventivnim, tako i u njenim generalno preventivnim konponentama.

Na osnovu svega izloženog odlučeno je kao u izreci, a na osnovu člana 387. ZKP.

Zapisničar

Milanka Malešević

